

Tanácskozás

Április 5-7. között az Oktatási Minisztérium Marxizmus-Leninizmus Oktatási Főosztálya és a József Attila Tudományegyetem Tudományos Szocializmus Tanácskének szervezésében háromnapos konferenciát tartottak Szegeden. A tanácskozáson a következő tanévtől a felsőoktatási intézményekben bevezetésre kerülő magyar munkásmozgalm története tárgy tankönyvének fontosabb kérdéseit vitatták meg a résztvevők.

Megbeszélés

Április 6-7-én a József Attila Tudományegyetemen látták vendégül a Novi Sadi Egyetem dr. prof. Dušan Jakšić rektorhelyettese vezette delegációját. A jugoszláv küldöttség tagjai dr. Leindler László tudományos rektorhelyettes fogadta. A kétnapos tanácskozáson a két egyetem képviselői megvitatták, összeállították és aláírták a két intézmény közötti további két esztendőre szóló munkatervet.

Alkotó Ifjúság

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen kihirdették az 1970. Alkotó Ifjúság pályázat eredményeit. A pályázatra az egyetem 80 éven aluli oktatói, szakdolgozói és hallgatói összesen 38 pályamunkát nyújtottak be.

Első helyezést, 1400 forint jutalmat és rektori dicséretet kaptak: Bulyáki Mária intézeti gyógyszerész, Iványi Béla VI. éves orvostanhallgató, Kuti Anna—Mohácsi László—Otolitis Vidor szakdolgozó, dr. Ifj. Obál Ferenc tanársegéd, Réti György III. éves orvostanhallgató és dr. Turi Sándor klinikai orvos.

Első helyezést, 1400 forint jutalmat és dékani dicséretet kaptak: Fábó Ferenc VI. éves orvostanhallgató, dr. Tanács Antal—dr. Harszthy Géza, klinikai orvosok, Tóth Tibor VI. éves orvostanhallgató és dr. Winkler János gyakornok.

Első helyezést és 1400 forint jutalmat kaptak: Liptsey Károlyné labor-asszisztens, Mohácsi László—Otolitis Vidor szakdolgozó és Váradi Beatrix gyermekápolónő.

Második helyezést és 1000 forint jutalmat kaptak: Bán István tudományos ösztöndíjas, dr. Bozókai Béla—dr. Komoly Sámuel központi gyakornokok, Fülöp

Erzsébet—Flender Mátjáné asszisztensek, dr. Kásler Miklós központi gyakornok, dr. Kovács Katalin—dr. Jasszenszky Andor központi gyakornokok, Kovács Károly V. éves orvostanhallgató, Luncz Ilona gyermekápolónő, dr. Némethné Vass Éva gyermekápolónő, Szabó Magdolna—Gyöngyösi Mária ápolónővérek, Szabóné Révész Pirokska intézeti gyógyszerész, Székely István VI. éves orvostanhallgató és Tomács Adrienne—Vécset László V. éves orvostanhallgatók.

Harmadik helyezést és 700 forint jutalmat kaptak: Banethné Kerekes Katalin laborasszisztens, dr. Bánné dr. Szibrita Agnes MN ösztöndíjas, Deák Zeuzanna—Bentzik András IV. éves orvostanhallgató, Dudás Erzsébet—Kovács Gizella ápolónővérek, dr. Dibó György egyetemi gyakornok, Fodor Agnes V. éves orvostanhallgató, Gábor Katalin V. éves orvostanhallgató, dr. Harszthy Géza klinikai orvos, Hódi Zeuzanna—Ápolónővér, Kalló Zeuzanna—Vékony László VI. éves orvostanhallgató, dr. Scultety Katalin tudományos ösztöndíjas, Szabó Teréz VI. éves orvostanhallgató, Tóth Erzsébet ápolónővér, Ugrin dr. Hunyadvári Éva tanársegéd, dr. Erős István adjunktus.

Családtagok is...

A hangulatos kis vállalati pinceklubban rögtönzött „kerekasztal-beszélgetés”. A társalgás résztvevői: Lakos János vállalati csélesztítők, Szűcs Edit kari kultúrfelelős, és Varga Ilona, a jogi kar harmadik évfolyama 2. számú alapszervezetének titkára. A téma napjainkban már-már divatos: a közművelődési együttműködés — a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara, valamint a VIDIA (Délmagyarországi Vas- és Műszaki) Kereskedelmi Vállalata között.

A beszélgetés során először az előzményekről volt szó.

Sz. E.: — Karunk KISZ-szervezete már korábban is kereste a kapcsolatot vállalatokkal, más intézményekkel, ennek eredményeként született meg — ha nem is frásos formában — 1975-ben a klubközösség a Csongrád megyei Építőipari Szövetkezettel.

Az elmúlt esztendő tavaszán viszont a VIDIA Kereskedelmi Vállalat ifjúsági szervezete tette meg — meglehetősen rendhagyó módon — az első lépést a kapcsolat kialakítása felé.

L. J.: — Egyik KISZ-tagunk a joghallgatók között szerzett ismeretsége alapján vetette fel az együttműködés gondolatát. Mi örömmel elfogadtuk a javaslatot, s a múlt év márciusában megkötöttük a közművelődési együttműködési szerződést.

A létrejött kapcsolatot természetesen — kialakulásához mérten — megőrizte rendhagyó jellegű. A közösséget a kereskedelmi vállalat fiataljaival ugyanis nem az egész kar, hanem mindössze két ügyvezető csoport-alapszervezet tartja fenn. Ez még jobban elősegíti a közös programok, rendezvények lebonyolítását, hiszen alkalmanként a kis létszámú csoportok valamennyi tagja részt vehet az egyes megmozdulásokon.

Amint a szerződésben megfogalmazódott: a kapcsolatfelvétel célja egymás problémáinak, körülményeinek megismerése, közös rendezvények, munkaakciók szervezése. Ennek megfelelően a következő kérdés akas is lehetett, milyen formában, keretek között valósul meg az együttműködés?

V. I.: — A jogi kar két alap-

szervezetének tagjai ismeretterjesztő előadásokat tartanak, vagy legalábbis mi biztosítjuk az előadókat, fiatalokat érintő témákban. Ide tartoznak a különböző jogszabályismertetések is. Közös politikai vitakörököt is szervezünk. Ezek közül nagyon jól sikerült a vállalati klubban a Vállalati kisebbség Magyarországon címmel tartott előadás és vita. Igyekszünk színvonalas kultúrprogramokat összeállítani a különböző ünnepekre, szabad pártnapokra. Az általunk létrehozott rendezvények között sor került író-olvasó találkozóra, tréfas vetélkedőre, közös klubestire. Kiemelkedő esemény volt ószel a Ki tud többet a Szovjetunióról? — vetélkedő, amelynek összeállítása, levezetése is a mi feladatunk volt. Külön meg kell említenem a Radnóti Irodalmi Kör segítségét, közreműködését az ünnepeken. Alapszervezetünkben egyébként igen sokan tagjai a körnek. Emellett a VIDIA ifjú dolgozói számára lehetővé tesszük a bírósági tárgyalásokon való részvételt is.

L. J.: — A kölcsönösségnek megfelelően mi vállaltuk, hogy az igényekhez mérten tájékoztatást adunk a hallgatóknak val. általunk tevékenységéről, ilyen témájú szakdolgozat megírásához esetleg tényanyagot is tudunk szolgáltatni. Biztosítjuk továbbá a kar két alapszervezetének részvételét a Szegedi Ipari Vásáron. Van egy jól felszerelt nyomdánk, tehát jegyzetek és más frásos anyagok kiadásában is segíteni tudunk. Gondolom, a hallgatók közül sokakat érdekel, szombat-vasárnap és nyáron, munkalehetőséget biztosítunk a számukra, 15 forintos órabérral. S végül, de nem utolsósorban, a jogászok rendezvényeireh megteremtjük a tárgyi feltételeket is. Ami pedig a dolgozó fiatalok véleményét illeti, ha nem is nagy számban, de szívesen jönnek a közös programokra. Az ősi Szovjetunióról szóló vetélkedőre például még a családtagjaikat is elhozták. Mindent egybevetve: tartalmas első lépések voltak ezek az elmúlt egy évben, sikerült megmozgatni az embereket.

Sz. Z.

„A tárgy fegyelmet kíván”

Szökefalvi-Nagy Bélát, a matematikai funkcionálfeladatban elért nagy jelentőségű eredményeiért, valamint több évtizedes kiváló oktató-nevelő munkájáért Állami Díjjal tüntették ki. Eddig az újsághír. Ami mögötte van, az évszámok, eredmények, címlisták jelzik, de csak jelzik, hisz nem fejezhetik ki a kutató munkát magát.

Mert a tudós munkája szavakban nehezen mérhető. Szökefalvi-Nagy Béla 1913-ban született Kolozsvárott. Szegeden, 1936-ban szerezte meg matematika-fizika szakos középiskolai tanári diplomáját. Egy év múlva sub auspiciis doktor, 1940-ben pedig egyetemi magántanár lett. A Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává 1945-ben, rendes tagjává 1958-ban választották. 1953-tól a MTA Matematikai Bizottságának elnöke. Tiszteletbeli tagja a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának és az ír és finn tudományos akadémiáknak, díszdoktor a drezdai műszaki egyetemen és a turkui finn egyetemen.

Saját kutatási területéhez, a funkcionálfeladatokhoz a fizika, azon belül az atomfizika adta az indítékot. Nemzetközi iskolát teremtő nagy jelentőségű eredményeit is a funkcionálfeladatban, az approximációelméletben, a Fourier-sorok, valamint ortogonális sorok elméletében és a Hilbert-tér általános típusú lineáris operátorral szerkezetének feltárásában érte el.

Szökefalvi-Nagy Béla a ma élő kutatógárda egyik nemzetközileg legismertebb és legtekintélyesebb tagja. A József Attila Tudományegyetem Analízis Tanszékének vezető professzora, ott kerestük fel tanári szobájában.

— Jelenleg mivel foglalkozik a professzor úr?

— Volt tanárral, Riesz Fri-

gyessel együtt írt és 1952-ben megjelent monográfiánk második orosz nyelvű kiadását készíttem elő. Új, kiegészített formájában Moszkvában a Mir kiadónál jelenik majd meg. Folytatom a 25 éve megindított és azóta nagyon kiterjedt vizsgálataimat a Hilbert-tér kontraktív operátoraira vonatkozólag. E vizsgálatokhoz különben azóta sokan csatlakoztak külföldön is. Kiemelem C. Foiaş román matematikus fiatalabb munkatársam és barátom szerepét, akivel mintegy húsz év óta szoros együttműködésben dolgozunk, s akivel a tárgykör első monográfiáját is együtt írtuk 1967-ben.

Szökefalvi-Nagy Béla a kutató munka mellett számos akadémiai és minisztériumi bizottságban, társadalmi szervezetben tevékenykedik. 1970 óta a Szegedi Akadémiai Bizottság elnöke, az egyetemen tanszékvezető. Kétszeres Kossuth-díjas, az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója, valamint a Munka Erdemrend arany fokozatának kétszeres tulajdonosa. Szerkesztője a szegedi Bolyai Intézet nemzetközi folyóiratának, az Acta Scientiarum Mathematicarumnak, és az Analysis Mathematicának, a szovjet és magyar tudományos akadémiák közös folyóiratának.

Szökefalvi-Nagy Béla harminc éve professzora tudományegyetemünknek, azt megelőzően a tanárképző főiskolának volt a tanára. Tudományos, kutató munkája mellett mindig kiemelkedő oktató-nevelő tevékenységet is folytatott.

— A hallgatók között híresek előadásai. Azt mondják, „keményen” oda kell figyelni...

— A tárgy természete szerint a matematikával való foglalkozás

nagy fegyelmet kíván, tanártól, diáktól egyaránt. Előadásaim közben egyébként gyakran hagyok időt arra is, hogy hallgatóim egy kicsit kikapcsolódhassanak, hogy ne legyen olyan feszített az ütem. Részben ezt szolgálják tudománytörténeti megjegyzéseim is, amelyek közé olykor történeti anekdotákat is beleszövök; megadom a használt idegen szavak etimológiai magyarázatát. Általában heti 6-8 óram van az egyetemen, ebből két óra a funkcionálfeladatok szeminárium.

— Azt is hallottam, hogy nem is igazi matematika szakos hallgató az, aki nem bukik meg legálább egyszer a Szökefalvi-szigorlaton.

— A vizsgákról csak annyit: nem szeretem a hallgatókat azt a típusát, akiről tudom, hogy megvan benne a képesség, de nem fejt ki, és hanyagul készül fel. Elismerem viszont a szorgalmat, még ha szerényebb képességgel párosul is. Természetesen a legjobban a jó képességű és jól felkészült hallgatóknak örülök. Megbuktatni egyébként senkit sem szeretek, de bizony elég sokszor erre is rákényszerülök. Hisz felelősségteljes feladata van a vizsgáztatónak, mert nem mindegy, hogy a leendő matematikus, programtervező vagy tanár milyen felkészültséggel fejezi be az egyetemet.

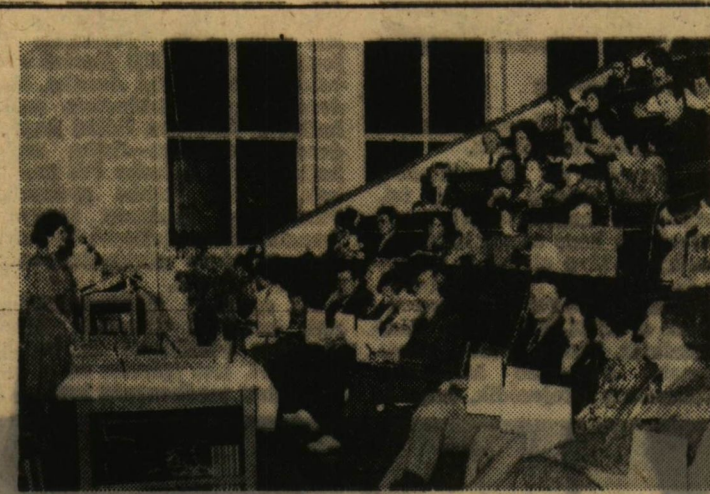
Szökefalvi-Nagy Béla professzornak nagy szerepe van abban, hogy Szeged jelentős matematikus centrummá vált: a világ minden tájáról jönnek ide kutatók aspirantúrára, konzultációra. Ami nemcsak az ő nemzetközi iskolájának, hanem a József Attila Tudományegyetemnek és Szegednek a jó hírét is növeli.

FEKETE KLÁRA

Miniszterhelyettes látogatása

Április 5-én Szeged két felsőoktatási intézményébe látogatott Knopp András oktatási miniszterhelyettes. A magasrangú vendéget délelőtt dr. Antalffy György, a József Attila Tudományegyetem rektora fogadta. Ezt követően Knopp András megtekintette a Kibernetikai Laboratóriumot, majd a kora délutáni órákban rövid eszmecsere folytatózott az egyetem állami, párt- és társadalmi szervezeteinek vezetőivel.

A késő délutáni órákban az oktatási miniszterhelyettes ellátogatott a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, ahol fogadta dr. Mohóli Károly, az intézmény főigazgatója.

Orvostudományi Egyetemünk Gyermekgyógyászati Klinikáján tartotta tudományos ülését a Magyar Gyermekorvosok Társasága és a Magyar Kardiológusok Társasága Gyermekgyógyászati Szekciójának. Március 18-án dr. Boda Domokos professzor nyitotta meg a tudományos konferenciát, amelyen a SZOTE Gyermekgyógyászati és I. Sebészeti Klinikájának több oktatója is előadást tartott legújabb kutatási eredményeiről. Képünkön dr. Kertész Erzsébet előadás közben. (Fotó: Ruzsák Károly).

Házi rend a HÁZIREND-ben

Részlet egy beszélgetés elejéből:

— Nem nyilatkozom.

— Név nélkül sem?

— Úgy esetleg... De miért éppen ebbe a szobába jöttél? Mondta valaki?

— Nem mondta senki. Ha lehet, mindegyik szobába bemegyek.

— Még egy kérésem lenne: a kollégium nevére se írd meg, ha nem akarsz ártani az ügynek... Meg aztán minek felhívni magunkra a figyelmet?

— Rendben. Akkor kérdezhetek?

— Kérdezz!

Tíz mozijegyet és tapintat

Kérdeztem. Egyetemi és főiskolai hallgatókat faggattam arról, hogy az egyetemi évek alatt tartós kapcsolatot kiépíteni szándékozó lányok és fiúk hol, mikor, milyen körülmények között tudnak kettésben maradni? A kollégiumban van-e arra lehetőség, hogy a többségben már menyasszony-vőlegény párocsok zavartalanul együtt lehessenek? A válaszok a vártnál nehezebben születtek meg, több volt a kérdő

és bizalmatlan pillantás, mint a kerek, egész felelet.

Érthető? Azt hiszem, igen. A kollégiumi házirend ugyanis tiltja, hogy a meghatározott látogatási időn kívül idegenek (férfi és nő egyaránt) a szobákban tartózkodhassanak.

A kollégiumok, diákhonok feladata az, hogy a tanulás és a pihenés feltételeit biztosítsák. Hogy emellett ki-ki hogy rendezze el a magánéletét, nem tartozik mára, és azt lehetőleg úgy intézze, hogy ne sértse az együttélés törvényeit. Mivel azonban a hallgatók több mint 90 százaléka nem szegedi, s általában 20-30 éves korban születnek meg az életre szóló vonzalmak, kénytelenek időnként véteni a szabályok ellen, hogy érzelmi életük rendezett legyen. S egyre inkább a kollégium iratlan törvényei azok, amelyek meghatározzák a „kényes ügyek” lebonyolításában.

Beszélgető partnerem a kényelmesnek mondott fiúkollégiumban harmadmagával lakik.

— Nálunk az a szokás, hogy csak akkor alszik fent a szobában, amikor a többiek elutaznak. Ha véletlenül úgy jön ki a lépés, hogy mindhárman itt va-

gyunk, akkor kettő a szomszéd szobában keres magának helyet egy éjszakára. Erről tud az egész kollégium, mert ha valahol zárva van az ajtó, annak általában egy oka lehet. Mindenki tisztában van azzal, hogy mi az a határ, ameddig elmehet. Ismeri a helyzetet a diákbizottság is, de már évek óta ott sem téma.

— Minden esetben magukra hagyják a párost a szobátársak?

— Tudok olyan szobáról, ahol többször alszanak hatan, mint hárman. Ez az ő dolguk, én nem csinálnám. De azt is tudom néhány párosról, hogy össze is házasodnának, de nem akarnak alberletbe menni, mert annyi pénzük nincs.

— Mi a helyzet a 10-12 ágyas szobákban?

— Laktam olyanban is. Ott még nap közben is nehezen maradhat valaki kettésben a kedvesével. Ha csak nem veszi elő az ósrégi módszert, és szétoszt tíz mozijegyet...

Kölcsön-alberlet

Egy „felvilágosult” portás:
— Régóta dolgozom ebben a kollégiumban, ismerem is a gyerekeket, mint a tenyereimet. Tu-
(Folytatás a 3. oldalon.)